

El temps que corre

L'Imam Ocult

L'últim dels imams legítims, l'últim dels dotze caps supremes dels creients, descendents de Mahoma, va desaparèixer ja fa més d'un mil·lenni, l'any 941.

Va desaparèixer, però no va morir, i des d'aleshores és l'Imam Amagat, el que ha de tornar a aparèixer com a Mahdi o Messies, per portar a la terra la pau final i el regne universal de l'islam, el califat mundial, l'autoritat del profeta restaurada, imposada damunt la terra sencera. Que un messies o un altre ha de venir o tornar, no és cap especialitat dels musulmans xiïtes: hi creuen amb paciència els jueus, que són en definitiva els inventors de la idea, i també hi creuen els cristians de manera més moderada, esperant la consumació dels temps i el judici final. Ara bé, el senyor president de l'Iran, Mahmud Ahmadinejad, hi creu d'una manera directa, personal, substancial i immediata, i ho explica una vegada i una altra. Parlant, fa pocs dies, davant un públic d'estudiants, afirmava, entre més idees modernes, racionals i polítiques: "És ell qui guia l'acció del meu govern." L'Imam Ocult, per tant, és el vertader governant, a través del seu deixeble i seguidor. "És ell qui dirigeix el món -afegia- i és possible veure la seua mà en tots els afers del nostre país." I és ell, per tant, ja més de mil anys amagat i a punt per a tornar a revelar-se i portar al món la justícia, que és tant com l'islam per tot el planeta, qui sosté activament el programa nuclear de Teheran: això assegura el senyor president de l'Iran. L'Imam Ocult, afirma, i inspira permanentment, i en alguna ocasió ho fa de manera visible i espectacular, com ara l'any passat, quan Ahmadinejad va fer aquell discurs a l'ONU, protegit personalment pel Mahdi, i circumdat per "una intensa aura lluminosa", o això afirma el protagonista mateix, i confirmen diversos testimonis presents, iranians

Joan Francesc Mira

la seua arribada. I va assignar una partida important del pressupost a dedicar-li una mesquita blava a Jamkaran. "No crec que l'Imam Absent done suport a una inflació del 20%," escriu un aiatol·là conservador i membre del

parlament, amb què vol significar que les pretensions del president són una mica excessives, i la seua eficàcia, dubtosa. I en general pareix que el clergat xiïta, els aiatol·lès de gran capa i turbant, no està del tot satisfet amb aquestes mostres místiques del líder. Cal no oblidar que Ahmadinejad és el primer president laic de la república islàmica, i als clergues no els deu fer gràcia que un laic interprete la doctrina d'una manera tan particular.

Però els seguidors del president inspirat, la massa del poble que el vota, el proletariat de Teheran i de més grans ciutats, la població rural, els habitants dels barris pobres, creuen fermament en les paraules d'aquest profeta d'indumentària descurada i barba escassa. El retorn de l'Imam Ocult s'acosta, i cal estar-hi atents i preparats: no és doctrina de secta o de bojos, d'extremistes fanàtics, de llunàtics; és doctrina oficial, presidencial. Per una altra banda, el Gran Aiatol·là Alí Khamenei, autoritat suprema de l'estat teocràtic, calla i de moment atorga. Calla i atorga quan el president del país, un gran país, afirma que l'"ofensiva americana" contra l'Iran té per objectiu posar entrebancs a l'arribada del Mahdi, afeblir la República Islàmica amb vista al retorn imminent del Messies i al triomf mundial de l'islam. El Gran Aiatol·là també calla, òbviament, quan el president del país, un gran país considerat amic per la diplomàcia espanyola, amb motiu dels seixanta anys de l'estat d'Israel afirmava que Israel és "un cadàver nauseabund", i atacava tots aquells que "pensen poder ressuscitar aquest cos putrefacte organitzant una festa d'aniversa-

"El retorn de l'Imam Ocult s'acosta, i cal estar-hi atents i preparats: no és doctrina de secta o de bojos, d'extremistes fanàtics, de llunàtics; és doctrina oficial, presidencial. Per una altra banda, el Gran Aiatol·là Alí Khamenei, autoritat suprema de l'estat teocràtic, calla i de moment atorga"

i fidels com el seu president afortunat. Quan el senyor Mahmud Ahmadinejad era alcalde de Teheran, ja hi va fer construir una gran avinguda especial, preparada per a acollir l'arribada triomfal de l'Imam Amagat, el dia proper de

ri". Amb aquesta civilització, segons la doctrina d'Espanya, sembla que ens hem d'aliar cordialment. Una gran i cordial aliança. Durarà poc, perquè quan aparega l'Imam Ocult, quan vingui el Mahdi, ja sabem què ens espera.